

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Giudice di pace di Mestre — Přímá použitelnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98) — Výklad článku 2 uvedené směrnice — Vnitrostátní právní úprava stanovící peněžitý trest od 5 000 do 10 000 eur cizímu státnímu příslušníku, který neoprávněně vstoupil na státní území nebo který na tomto území neoprávněně pobýval, jakož i možnost soudu nahradit uvedený peněžitý trest vyhoštěním na dobu kratší pěti let v případě odsouzení v trestním řízení

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Giudice di pace di Mestre (Itálie) ze dne 16. března 2011 je zjevně nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 152, 21.5.2011.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2011 Total SA, Elf Aquitaine SA proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 7. června 2011 ve věci T-206/06, Total a Elf Aquitaine v. Komise

(Věc C-421/11 P)

(2011/C 340/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Total SA a Elf Aquitaine SA (zástupci: E. Morgan de Rivery a A. Noël-Baron, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr

— na základě článku 256 SFEU a článku 56 Protokolu č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 7. června 2011, Total a Elf Aquitaine v. Komise ve věci T-206/06;

— vyhověl žalobním návrhům předloženým v prvním stupni Tribunálu;

— v důsledku toho zrušil čl. 1 písm. c) a d), čl. 2 písm. b) a články 3 a 4 rozhodnutí Komise č. K(2006) 2098, v konečném znění, ze dne 31. května 2006;

— podpůrně, na základě článku 261 SFEU, změnil peněžitě pokuty uložené společně a nerozdílně společností Elf Aquitaine a Total podle čl. 2 odst. b) rozhodnutí Komise č. K(2006) 2098, v konečném znění, ze dne 31. května 2006 na základě jeho pravomoci v plné jurisdikci z důvodu objektivních pochybení v odůvodnění a v argumentaci rozsudku Tribunálu (zejména co se týče pojednání odrazujícího charakteru Tribunálem) ze dne 7. června 2011, Total a Elf Aquitaine v. Komise, ve věci T-206/06, a snížil společně a nerozdílně uložené peněžitě pokuty na 75 562 500 eur pro společnost Elf Aquitaine, a 58 500 000 eur pro společnost Total;

— podpůrněji: na základě článku 261 SFEU změnil výši pokut uložených společně a nerozdílně společností Elf Aquitaine a Total podle čl. 2 písm. b) rozhodnutí Komise č. K(2006) 2098, v konečném znění, ze dne 31. května 2006 na základě jeho pravomoci v plné jurisdikci z důvodu objektivních pochybení v odůvodnění a argumentaci rozsudku, v míře, kterou bude Soudní dvůr považovat za vhodnou;

— ještě podpůrněji: osvobodil společnosti Elf Aquitaine a Total od platby úroků z prodlení, které případně naběhly od data rozhodnutí Komise č. K(2006) 2098, v konečném znění, ze dne 31. května 2006 do vydání rozsudku Arkema ve věci T-217/06;

— v každém případě uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení, včetně těch, které společnosti Elf Aquitaine a Total vynaložily před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují navrhovatelky šest hlavních důvodů kasačního opravného prostředku a tři důvody podpůrně.

Prvním důvodem společnosti Total SA a Elf Aquitaine SA uplatňují porušení článku 5 SEU Tribunálem tím, že potvrdil zásadu automatické odpovědnosti mateřských společností, použitou v projednávaném případě Komisí a odůvodněnou pojmem podnik ve smyslu článku 101 SFEU. Takový přístup je neslučitelný se zásadami svěřené pravomoci a subsidiarity (první část), jakož i proporcionality (druhá část).

Druhým důvodem navrhovatelky uplatňují zjevně nesprávný výklad vnitrostátního práva a pojmu podnik, jelikož Tribunál zejména přiznal nesprávnou právní sílu zásadě autonomie právnické osoby.

Třetím důvodem navrhovatelky v podstatě tvrdí, že Tribunál záměrně nevyvodil důsledky z trestněprávní povahy sankcí v právu hospodářské soutěže a z nových povinností vyplývajících z Listiny základních práv EU. Tribunál totiž neoprávněně a chybně použil koncept podniku v právu Unie, čímž porušil předpoklad autonomie, na němž je založeno vnitrostátní právo společností, a rovněž trestněprávní povahu sankcí v právu hospodářské soutěže. Navrhovatelky navíc tvrdí, že Tribunál musel uplatnit i bez návrhu protiprávnost současného systému správního řízení před Komisí.

Čtvrtým důvodem navrhovatelky uplatňují porušení práva na obhajobu vyplývající z nesprávného výkladu zásad spravedlnosti a rovnosti zbraní. Tribunál totiž souhlasil s tím, že Komise uplatnila *probatio diabolica*, a dopustil se pochybení tím, že rozhodl, že nezávislost dceřiné společnosti je třeba posuzovat obecně, s ohledem na kapitálové vazby k její mateřské společnosti, zatímco je třeba ji posuzovat s ohledem na jednání na daném trhu.

Pátým důvodem navrhovatelky uplatňují porušení povinnosti odůvodnění, jelikož Tribunál stručně konstatoval odmítnutí jejích argumentů Komisí, aniž by poskytl jakoukoliv analýzu argumentů uplatňovaných naposled uvedeným orgánem (první část). Navrhovatelky se navíc dovolávají nesprávných právních posouzení ohledně požadavku odůvodnění kladeného na Komisi (druhá část) a vytýkají Tribunálu, že svým vlastním odůvodněním nahradil odůvodnění Komise (třetí část).

Šestáým důvodem navrhovatelky vytýkají porušení zásady řádné správy, jelikož částka pokuty uložené navrhovatelkám, tzn. mateřským společností, je vyšší, než pokuta uložená společnosti Arkema, dceřiné společnosti, která je pachatelkou porušení.

Šestáým důvodem navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že se dopustil několika nesprávných právních posouzení při uplatnění činitele 3 k zajištění odrazujícího účinku pokuty. Tribunál tím porušil pokyny z roku 1998 o metodě stanovování pokut (první část), jakož i nedělitelnost základní částky pokut (druhá část).

Osmým důvodem navrhovatelky požadují snížení částky jim uložených pokut.

Devátým a posledním důvodem požadují navrhovatelky zrušení úroků z prodlení, jež jsou vyžadovány Komisí při výkonu napačeného rozhodnutí i výkonu rozsudku.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Prešove (Slovenská republika) dne 22. srpna 2011 — SKP v. Kveta Polhošová

(Věc C-433/11)

(2011/C 340/12)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastníci původního řízení

Žalobce: SKP

Žalovaná: Kveta Polhošová

Předběžné otázky

- 1) Mají se články 5 až 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁽¹⁾ vykládat tak, že za nekalou obchodní praktiku se má považovat i praktika dodavatele, podle níž postupuje pohledávky proti spotřebitelům na subjekt v konkurzu (úpadku), pokud není spotřebitelům zaručena náhrada nákladů soudního řízení vzniklého ze spotřebitelské smlouvy?
- 2) Pokud je odpověď na předchozí otázku taková, že je v rozporu s právem EU, postupují-li se pohledávky proti spotřebitelům pro účely vymáhání na subjekt v úpadku, tak zda v takovém případě:
 - A. lze vykládat článek 47 Listiny základních práv EU tak, že mu neodporuje postup soudu, že na ochranu spotřebitelů soud neuplatní zákonné poplatkové zvýhodnění správce úpadce a že v tomto případě soud neporuší právo správce úpadce na soudní ochranu, zastaví-li řízení z důvodu nezaplacení poplatku za žalobu?
 - B. brání čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 91/13/EHS o nekalých podmínkách ve spotřebitelských smlouvách⁽²⁾ použití ustanovení národního práva o osvobození správce konkurzní podstaty od soudních